

Dvadesetog marta ove godine Međunarodni rezidualni mehanizam za krivične sudove (ICTY\MICT), koji su osnovale Ujedinjene nacije, osudio je Radovana Karadžića, ratnog predsjednika Republike Srpske, na doživotnu kaznu zatvora zbog genocida i drugih zločina počinjenih tokom agresije na Bosnu i Hercegovinu u periodu od 1992. do 1995. godine.

Karadžić je osuđen za najteža krivična djela s kojima se Haški tribunal u svom djelovanju suočio. Proglašen je krivim za genocid u Srebrenici, progon i ubistva Bošnjaka i Hrvata širom BiH, zatvaranje civila u koncentracione logore, masovna silovanja, za terorisanje civilnog stanovništva Sarajeva tokom opsade glavnog bh. grada, za držanje pripadnika mirovnih snaga Ujedinjenih nacija za taoce.

Ne postoji nijedno krivično djelo u spektru ratnih zločina a da ga snage pod kontrolom Radovana Karadžića nisu počinile. Ti zločini su bili neviđenih razmjera i brutalnosti, što je tokom izricanja presude konstatiralo i sudsko vijeće. Uporno nasilje nad civilima i zarobljenicima imalo je za cilj ukloniti Bošnjake i Hrvate sa polovine teritorije BiH, i taj cilj je ostvaren zastrašujućim metodama: u koncentracione logore je zatvoreno najmanje 57.300 osoba; najmanje 25.500 osoba je bilo žrtvama silovanja i seksualnog zlostavljanja; tokom višegodišnje opsade Sarajeva ubijen je 11.541 civil, od toga 1.601 dijete, u samo par dana u Srebrenici ubijeni su do posljednjeg svi zarobljeni muškarci i dječaci, njih najmanje 8.372, odnosno ukupno 10.701 osoba, uključujući starce, muškarce, žene, i tek rođenu djecu; još uvijek se traga za više od 7.000 nestalih. Sve katoličke crkve i džamije srušene su sa zemljom.

Same riječi, međutim, nisu dovoljne da opišu svu brutalnost organizovanih i planski počinjenih zločina protiv nedužnih muškaraca, žena i djece. To najbolje znamo mi žrtve i porodice žrtava u Bosni i Hercegovini koji smo direktno, na najgori mogući način, iskusili sav taj užas Karadžićevih vojnih i policijskih snaga.

Cijeli civilizirani svijet pozdravio je konačno kažnjavanje zločinca najodgovornijeg za najteže zločine počinjene u Evropi od Drugog svjetskog rata. S druge strane, vlasti u bh. entitetu Republika Srpska i dio političkog rukovodstva u Srbiji ne samo da ne žele prihvatiti presudu međunarodnog suda, nego nastavljaju negirati genocid, a zločinca Karadžića slaviti kao heroja.

Njemu, kao i nizu drugih presuđenih ratnih zločinaca, vlasti Republike Srpske dodijelile su odlikovanja za, kako se navodi, „izuzetne zasluge u stvaranju i afirmaciji RS“. Dakle, nagradili su ih za počinjene zločine.

Prije tri godine, 20. marta 2016. tadašnji predsjednik bh. entiteta RS Milorad Dodik je na Palama otvorio studentski dom nazvan po Radovanu Karadžiću,

šaljući, valjda, time poruku studentima i svim mladim ljudima srpske nacionalnosti da Karadžić treba da im bude uzor.

S pravom se pitamo šta u budućnosti očekivati od tih mladih ljudi kojima se politika zločinca predstavlja kao herojstvo? Da slijede političke ideje Radovana Karadžića i metode njihovog ostvarivanja, da počine iste zločine?

Odlikovanje presuđenih ratnih zločina i nazivanje studentskog doma po zločincu Karadžiću proteklo je uz sramotnu šutnju i nečinjenje OHR-a i ostatka međunarodnih predstavnika u Vijeću za implementaciju mira, kao i većine domaćih političara. Ovo je nas žrtve posebno pogodilo. Ponovo se osjećamo izdanim i ostavljenim od međunarodne zajednice, kao što smo se osjećali tokom agresije na BiH.

Šutnja i nečinjenje ohrabruju vlasti bh. entiteta RS da nastave sa anticivilizacijskim postupcima i da time stvaraju ambijent koji onemogućava povjerenje među narodima u BiH, do kojeg je nama stalo unatoč svemu što smo preživjeli. Bez povjerenja nemoguće je graditi stabilnost i mir.

Zbog svega navedenog , od vas tražimo da učinite sve što ste u mogućnosti i izvršite pritisak na vlasti u entitetu RS kako bi povukle anticivilizacijske odluke o imenovanju studentskog doma po ratnom zločincu Karadžiću, odluke o odlikovanju svih presuđenih ratnih zločinaca, te kako bi se obrisali postojeći nazivi i ubuduće onemogućilo imenovanje ulica, škola i drugih institucija po zločincima, kao i da se zakonski zabrani negiranje genocida, Holokausta i drugih zločina, i slavljenje zločina i zločinaca”, navodi se u pismu.